

Městské státní zastupitelství v Praze

nám. 14. října 2188/9, 150 00 Praha 5, tel.: +420 257 111 611, fax : +420 257 111 723

ID datové schránky: ijeabe3, e-mail: podatelna@msz.pha.justice.cz

2 KZN 302/2019 - 47

Praha 18.06.2019

Obvodní ředitelství policie Praha I

k rukám ředitele

Bartolomějská 347/14

110 00 Praha 1

O p a t ř e n í

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze rozhodl dnešního dne v trestní věci proti podezřelým příslušníkům Policie ČR [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], **t a k t o :**

Podle § 159a odst. 1 písm. b) trestního řádu se **trestní věc**, vedená policejním orgánem Generální inspekce bezpečnostních sborů pod č.j. GI-4374/TC-2018-842020, **odevzdává** Obvodnímu ředitelství policie Praha I k projednání kázeňského přestupku por. [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], podle služebního zákona.

Policejní orgán Generální inspekce bezpečnostních sborů (GIBS) dne 10.01.2019 podle § 158 odst. 3 tr. řádu zahájil úkony trestního řízení proti podezř. [redacted], nar. [redacted], pro podezření ze spáchání tr. činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit – krátce – tím, že v době od 10.01.2018 do 13.04.2018 v rámci výkonu služby příslušníka Policie ČR, vedoucího 10. odd. obecné kriminality Obvodního ředitelství policie Praha I v sídle útvaru v Praze 1, Bartolomějská 6, rámci šetření e-mailových podání [redacted], nar. [redacted], v nichž oznámil své údajné zavlčení na Ukrajinu a ohrožení na životě, toto oznámení řádně neproověřil coby trestní oznámení, a aniž policejní orgán zahájil úkony trestního řízení, jak mu ukládá ust. § 158 odst. 3 tr. řádu, věc dne 13.04.2018 administrativně založil, čímž postupoval v rozporu se svými služebními povinnostmi dle zákona o Policii ČR, služebního zákona a trestního řádu, a zkrátil tím práva [redacted], která mu jako poškozenému plynou z trestního řádu.

V průběhu trestního řízení se podezření z trestné činnosti rozšířilo ještě na [redacted], nar. [redacted], a [redacted], nar. [redacted], tedy podřízeného, resp. nadřízeného [redacted]. Vyšlo najevo, že oba naposledy jmenovaní byli ve věci přímo činní, přičemž [redacted] byl zpracovatelem, jenž případ bezprostředně konzultoval s [redacted]. Policejní orgán GIBS ve věci provedl komplexní prověřování, přičemž obstaral podrobná podaná vysvětlení všech podezřelých a dále svědků [redacted], [redacted], [redacted], [redacted].

a listinné důkazy, zejména kopii spisového materiálu Obvodního ředitelství policie Praha I č.j. KRPA-42362/TC-2018-001171, znalecký posudek z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, relevantní interní akty řízení Policie ČR.

██████████ vypověděl, že je zaměstnán na 10. odd. obecné kriminality Obvodního ředitelství policie Praha I, tedy v odd. pátrání. V lednu 2018 prověřoval předmětné oznámení, zaslané Kriminalistickým ústavem Praha (KÚP). Věc napadla v době, kdy měl na oddělení dosah. Pokyn k prověření oznámení dostal od zástupce ředitele SKPV ██████████, konkrétně prověřit adresy podatele a podle toho, co zjistí, postupovat dále. ██████████ dále uvedl, že vzhledem k osobě podatele se má věc prošetřovat diskrétně. O věci vědělo i Policejní prezidium, protože KÚP mu e-mail rovněž přeposlal. Až po druhém e-mailu se KÚP obrátil na MOP Bartolomějská s ohledem na místní příslušnost. Pokud je mu známo, mezi obdržení prvním a druhým e-mailu nikdo nic nekonal. Další den věc společně konzultovali s vedoucím odd. obecné kriminality ██████████ a přímým nadřízeným ██████████. Domluvili se na dalším postupu ve věci, dále je mu známo, že ██████████ věc komunikoval s ██████████ z KŘP hl.m. Prahy. (██████████) osobně objel tři vybrané adresy a poté již šlo o kancelářskou práci. O přímý kontakt autora e-mailového podání se ani nepokusil. Nevěděli, zda se nejedná o nějakou provokaci, e-mail od novinářů nebo politický boj. Poté, co zjistili, že v e-mailu uvedené telefonní číslo je opravdu na Ukrajině a je registrované na ██████████, kontaktovali přímo premiéra. On u toho kontaktu nebyl, myslí si, že premiéra vyrozuměl ██████████. Následně se do kanceláře ██████████, kde byl i sám přítomen, dostavili právníci ██████████ a ██████████, jestli měli nějakou plnou moc, neví. Nastínili jim situaci s tím, že by potřebovali hovořit s panem premiérem. Pan ██████████ řekl, že premiéra zastupuje a může za něj jednat. Přesto však někam telefonoval a nastínil, o co se jedná. S kým mluvil, (██████████) neví. Ukázali ██████████ e-mail, který jim byl zaslán z KÚP a v němž byla zmíněna osoba ██████████, která měla ██████████, unést na Ukrajinu ██████████. ██████████ jim sdělil, že ██████████ má psychické problémy, změny nálad, při kterých má tendence obviňovat lidi kolem sebe, kteří se mu snaží pomoci. ██████████ nechtěl, aby se věc dostala na veřejnost. Požádal je o maximálně diskrétní prověřování. Dále sdělil, že ██████████ se o ██████████ stará, jezdí s ním autem, na dovolené a tak. Poté, co ██████████ sdělili, že ██████████ je v e-mailu uveden jako možný pachatel, ██████████ neprodleně ██████████ volal, aby se dostavil k nim na služebnu. To se druhý den skutečně stalo, ██████████ přišel s ██████████ a ██████████ do kanceláře ██████████, kam se dostavil i on. Tam společně opět řešili e-mail. ██████████ řekl, že premiér se k nim z pracovních důvodů dostavit nemůže, nicméně uvedl, že s ním o této věci hovořil a že má policii vzkázat, že syn má duševní problémy, pan ██████████ je jakýsi jeho ošetřovatel, resp. pomocník, který se o něj stará. Dále zopakoval, že ██████████ má výkyvy nálad. ██████████ dále sdělil, že premiér synovi telefonoval a ten mu potvrdil, že je v pořádku, že se o únos nejedná. ██████████ konstatoval, že se o ██████████ opravdu stará a že prý mohl čekat, že se mu nálada opět změní. Přesnou adresu aktuálního pobytu ██████████ neznal, řekl, že je na Ukrajině u přítelkyně. Uvedl, že je tam dobrovolně, není omezován na svobodě, má volný přístup k telefonu, e-mailu, médiím. Po schůzce byl s ██████████ sepsán za přítomnosti ██████████ úřední záznam o podaném vysvětlení. Je krátký, protože ██████████ se nechtěl k věci vyjadřovat tzv. na papír. ██████████ i ██████████ sdělili, že jejich informace berou na vědomí, nicméně že s ██████████ potřebují hovořit osobně. Na to ██████████ reagoval sdělením, že okamžitě odjíždí na Ukrajinu, aby policii ██████████ „dovezl“. Druhý den jej kontaktoval ██████████, který mu sdělil, že ██████████ s ██████████ byli na cestě zpět, ale na přestupu ve Vídni ██████████ od ██████████ odešel a nějakým způsobem se dostal ke své matce ██████████ do Bratislavy. ██████████ je prý na tom psychicky špatně. ██████████, která o celé věci věděla, nikoli však od Policie ČR, pak kontaktovala ██████████.

██████████ mu (██████████) sdělil, že požádá ██████████, aby se s ním spojila na služebním telefonu. Vzápětí, asi po deseti minutách, mu ██████████ volala z čísla se slovenskou předvolbou. Představila se jako ██████████, bývalá manželka premiéra a matka ██████████. Sdělila, že syn je v současné době u ní, spí, fyzicky je zcela v pořádku, avšak psychiky je velmi rozrušený a s nikým nechce komunikovat, není schopen ani cesty do ČR a policejního výslechu. Protože potřebovali ověřit, zda je to pravda, dohodl se s ██████████, že nejrychlejší a nejschůdnější cestou je, aby jim ██████████ zaslala fotografii, na které bude ona, on a aktuální vydání novin. To pak ██████████ učinila a foto poslala na jeho služební e-mail; fotografii bohužel opomněl vytisknout a přiložit ke spisovému materiálu. Snažil se zpětně tuto komunikaci dohledat, ale jejich OIKT mu sdělilo, že data jsou již nenávratně smazána. On sám však předmětný e-mail nevyřadil. K fotografii uvedl, že na ní byla ██████████, obličej po ramena, vedle ní obličej ██████████, který odpovídal jeho vzezření i fotografiím na Facebooku, vypadal trochu nepřítomně, a vedle byly zdviženy české noviny Blesk ze dne, kdy foto poslala. Byla to fotografie pořízena v interiéru nějakého bytu či domu. Z fotografie neplynulo, že by se jednalo o únos, nadto matka nebyla uvedena mezi osobami, kterých se měla trestná činnost týkat. Zjišťoval, zda se v Bratislavě dají koupit české noviny, a bylo mu sděleno, že ano. Totožnost ██████████ ověřil tím, že mu uvedla datum narození své i synovo. Slovenskou stranu oficiálně nekontaktovali proto, že v žádosti by byl označen jako potenciální pachatel premiér ČR, navíc mu takový úkon nepřísluší, domnívá se, se by muselo konat buď ministerstvo zahraničních věcí, nebo Policejní prezidium. Od počátku se mu zdálo nepravděpodobné, aby unesená osoba mohla komunikovat přes e-mail a telefon. V policejních evidencích zjistili, že ██████████ několikrát překročil území ČR směrem na Ukrajinu a zpět, což jim potvrdil i ██████████. Poté se mu ještě ozval pan ██████████ z KŘP hl.m. Prahy, že by rád nahlédl do dopisu, s čímž souhlasil i ██████████. Sám se naopak ptal, zda ██████████ v rámci svého spisu nedisponuje informacemi, které by mohly pomoci v jejich šetření. Z prvotně získaných informací nic nenasvědčovalo tomu, že by se skutečně jednalo o únos. Státní zastupitelství o celé věci vyrozuměno nebylo, šlo jen o policejní šetření, které nepotvrdilo, že by se jednalo o trestný čin. Vše konzultoval s ██████████, naopak s ██████████ případ řešil minimálně, věděl o tom, že na něm pracuje. Věc byla formálně uložena až v dubnu 2018, protože ještě čekali, zda se ██████████ nedostaví do ČR, aby mohl podat vysvětlení. Pokud ví, dodnes nebylo podáno žádné (další) oznámení na únos či stížnost na postup policie, ani od matky, ani od samotného ██████████, ačkoli se volně pohybuje ve Švýcarsku. Pokud jde o procesní postup při výslechu ██████████, který byl učiněn podle § 158 odst. 6 tr. řádu, jde o jeho administrativní pochybení, neboť jako příslušník z odd. pátrání nemá zkušenosti s trestním řízením. Správně měl protokol o podaném vysvětlení sepsat podle zákona o Policii ČR.

██████████ uvedl, že jej coby vedoucího odboru obecné kriminality OŘP Praha I kontaktoval příslušník Policie ČR ██████████ a přinesl mu předmětný e-mail. Neví, jak se k nim e-mail dostal, předpokládá, že byl postoupen z Policejního prezidia, pod které spadá KÚP. Přivolał dosah z pátrání, pana ██████████, a ihned se dohodli, že na věci se bude intenzivně pracovat. Od počátku však byla patrna nevěrohodnost uvedeného e-mailu. Do věci se nějak vložil i ██████████, zástupce ředitele KŘP hl.m. Prahy, který si vyžádal pravidelné informace. ██████████ současně zajistil, že je kontaktoval vyšetřovatel tzv. kauzy Čapí hnízdo pan ██████████. Od něj chtěli získat nějakou prvotní informaci, aby se zorientovali. Informace byly podány v náznacích, ██████████ uvedl, že ██████████ je duševně nemocný, o čemž má ve spise lékařskou zprávu. Domnívá se, že ██████████ pomohl nakontaktovat právníka ██████████, aby se měli od čeho odrazit. Mezitím ██████████ zjišťoval údaje o elektronické komunikaci. Buď ten samý den, nebo den nato k nim dorazili advokáti bratři ██████████. Ti ozřejmili, že ██████████ byl v minulosti hospitalizován v psychiatrické léčebně, kde tvrdil, že je ██████████

██████████, má výbušninu a podobně. Je to s ním údajně velmi těžké, jeho ošetřující lékařka zastává nový trend, že nemocný se má pohybovat mezi normálními lidmi. Proto když byl propuštěn z léčebny, zajistila mu rodina ošetřovatele, pana ██████████, který s ním byl 24 hodin denně. Zda na schůzce ukazoval ██████████ e-maily, si již nepamatuje. Už neví, zda ██████████ předkládali nějaké plné moci; vystupovali spíše jako ti, kteří mohou do věci vnést světlo; pokud figurovali jako právní zástupci ██████████ v jiné věci, byl předpoklad, že vědí, kde se nachází, a jsou s ním v kontaktu. Možná ještě ten samý den mu jeden z ██████████ volal, že pan premiér se spojil se svým synem telefonicky, syn je v pořádku a nic se neděje. Sám se ██████████ přímo kontaktovat nepokoušel, zda tak učinil někdo z podřízených, neví. Úřad vlády ani premiéra nekontaktoval. Přesně si to již nepamatuje, ale předpokládá, že s ██████████ je zkontaktoval pan ██████████. Požádali jej, aby oslovil ██████████, který se hned druhý den dostavil. Potvrdil vše, co říkali advokáti. Uvedl, že s ██████████ často jezdí do Ruska a na Ukrajinu. Zpravidla se stavují u ██████████ matky v Bratislavě a pak pokračují. ██████████ uvedl, že ██████████ je momentálně u své přítelkyně na Ukrajině nebo v Rusku. Advokátům vysvětlili, že by bylo dobré, kdyby ██████████ přijel do Česka, na což reagovali, že to není problém a že přijede druhý den. ██████████ jej pak informoval, že druhý den skutečně přijel, ale do své země, konkrétně do Bratislavy, kde je u matky. S ní se ██████████ spojil e-mailem a telefonicky. Matka řekla, že ██████████ je u ní, je ve špatném psychickém stavu, nic zlého se mu nestalo a rodina si nepřeje, aby je policie kontaktovala. Přestože to bylo trochu nestandardní, ██████████ si vyžádal, aby zaslala ihned svoji fotografii se synem s čerstvým denním tiskem, což učinila; tím se přesvědčil, že ██████████ není unesen, ale doma v bezpečí. Sám fotografii neviděl, pouze jej o ní telefonicky informoval ██████████. ██████████ i advokáti je žádali, aby se duševní choroba ██████████ neprobírala v tisku, proto postupovali velice diskrétně. Zatímco předmětný e-mail k nim na oddělení putoval čtyři dny, ██████████ věc vyřešil v podstatě za tři dny. Bylo otázkou, zda se prostřednictvím právní pomoci „dobývat“ na rodinu ██████████ při vědomí, že ██████████ není občanem ČR, ale Slovenska a Švýcarska, zdržuje se doma ve své vlasti a dle dostupných informací je duševně nemocný. Do právní pomoci by museli uvést, že předseda vlády ČR je podezřelý únosce a další okolnosti, to vše pouze na základě jakéhosi anonymního e-mailu. Dále je nutno si uvědomit, že ██████████ se může kdykoli obrátit na policii svého domovského státu, stejně jako opětovně na Policii ČR, na kterou měla ██████████ veškeré kontakty. I potenciálně poškozený musí být ve věci trochu aktivní a alespoň minimálně s policií spolupracovat; jako vysokoškolsky vzdělaný člověk toto ██████████ nepochybně ví. Má za to, že za této situace by vyžádání právní pomoci bylo nepřiměřené ve smyslu § 11 zákona o Policii ČR. Dále si myslí, že věc se politicky nafoukla a v případě, že by Policie ČR právní pomoc vyžádala, mohli by být popotahováni naopak za to, proč tak učinili, když jim muselo být dopředu jasné, že jde o duševně nemocného člověka. O věci průběžně informoval ██████████ a ██████████. Celé šetření měl na starosti ██████████ po konzultaci s ním, přičemž on (██████████) věc dále konzultoval s ██████████. Státní zastupitelství o věci informováno nebylo, šlo toliko o šetření – pátrání po osobě, chtěli se v nejkratší době přesvědčit, že ██████████ je v pořádku. Vzhledem k charakteru e-mailu a skutečnosti, že chtěli postupovat aktivně, zvolili právě tuto formu. Pokud v minulosti řešili skutečné únosy, na prvním místě bylo chránit život a zdraví poškozeného, někdy i za cenu zmaření některého z důkazů. Cesta právní pomoci na Ukrajinu by trvala měsíce. Pátrači museli pracovat s tím, co měli, a dobrat se co nejdříve nějakého výsledku. Z výše popsaných důvodů nebyly zahajovány úkony tr. řízení podle § 158 odst. 3 tr. řádu, šetřením se prvotní podezření ze spáchání tr. činu spíše zeslabovalo.

██████████ vypověděl, že pracuje jako vedoucí oddělení pátrání po osobách a věcech Obvodního ředitelství policie Praha I. O způsobu šetření věci rozhodoval ██████████ po

konzultaci s ním a vedoucím odboru, on (██████████) osobně se na šetření jako vedoucí nepodílel. S ██████████ nejednal, nikdy je neviděl. Domnívá se, že jednali s ██████████ a ██████████, ale okolnosti mu nejsou známy. Má za to, že ██████████ postupoval řádně v souladu se zákonem o Policii ČR a příslušným interním aktem řízení, věrohodně ověřil, že se ██████████ nachází v pořádku u své matky. Pokud by ██████████ zvolil formální postup, nepochybně by tím porušil zásadu přiměřenosti postupu policejního orgánu; dalším důsledkem by bylo, že by pohřešovanou osobu dostali do bezpečí k matce po podstatně delším čase, jelikož vyžádání úkonu na Krymu je téměř nemožné. Fotografie ██████████ s matkou neviděl, toliko jej o ní informoval ██████████. Skutečnost, že ██████████ fotografii nezařadil do pátracího svazku, shledává dílčím pochybením, které však nemělo vliv na podstatu úkonu. Úkony trestního řízení se nezahajovaly proto, že bylo zjištěno, že ██████████ může trpět psychickou poruchou, prozatím tedy věc vedli jako pátrání po osobě.

██████████ k věci uvedl, že v ranních hodinách jednoho dne, který již nedokáže přesně určit, mu volala osoba, která se představila jako policejní důstojník, jméno si nepamatuje. Požádal ho coby právního zástupce ██████████ o součinnost ohledně zjištění klientova současného pobytu s tím, že šetří okolnosti jeho nedobrovolného pobytu na Ukrajině. Posléze se spolu s bratrem dostavili na oddělení Policie ČR a poskytli potřebnou součinnost. Bratra na schůzku přibral proto, že se právní situace zdála nejasná a existovala varianta kolize při výkonu advokacie, kdy by musel převzít něčí právní zastoupení. Na místě byli dva policisté, vedoucí oddělení a zpracovatel věci. V podstatě mu nic nesdělili, naopak se jej ptali na pohyb a pobyt ██████████, který má údajně být nedobrovolně držen v zahraničí. Z jejich strany padlo jméno ██████████, na kterého chtěli spojení. To jim předal buď on, nebo ██████████. Nikdy neviděl žádný z e-mailů, není si ani jistý, že o nich vůbec byla řeč. Policisté působili profesionálně a komisně, nešlo o přátelský rozhovor. Kromě jedné schůzky hovořil asi jednou nebo dvakrát telefonicky se zpracovatelem věci, s nikým jiným od policie už nejednal. Zprostředkoval také kontakt ██████████ se zpracovatelem věci. Vše proběhlo telefonicky. Protože nebylo možné, aby ██████████ přicestoval do ČR, buď jeho (██████████) nebo paní ██████████ napadla ta věc s fotografií. Více ██████████ k věci neuvedl, neboť je coby bývalý obhájce ██████████ v trestní věci „Čapí hnízdo“ vázán mlčenlivostí.

██████████ ve své výpovědi potvrdil slova ██████████ s tím, že v důsledku informací od Policie ČR volal jeho bratr ██████████, který únos vyloučil a asi za hodinu, hodinu a půl přijel do Bartolomějské podat policii vysvětlení.

██████████ k věci uvedl, že jej někdy v polovině ledna 2018 kontaktoval ██████████ s tím, že řeší věc týkající se ██████████. Na schůzce mu dal přečíst e-mail, poté volal panu ██████████. Ze schůzky vyplynulo, že by se měl zkontaktovat s ██████████ a ██████████. Ti se jej pak ptali na kontakty, které na ██████████ má v rámci jím zpracovávané trestní věci, na což jim odpověděl, že přímým kontaktem nedisponuje a ██████████ mu nepřevzal poštovní obsílku. Poté ██████████ předal telefonní kontakt na ██████████, obhájce ██████████. Je možné, že se s ██████████ bavil o zdravotním stavu ██████████, měl ve spise nějakou omluvenku z podání vysvětlení z léta 2017 s razítkem psychiatricky ██████████. V době, kdy hovořil s ██████████, žádné jiné věci o zdravotním stavu ██████████ v trestním spise neměl. Z razítka lékařky dovodil, že se jedná asi o nějaké psychické problémy. Proto po zahájení trestního stíhání ██████████ bylo vyžádáno jeho znalecké zkoumání, někdy ve druhé polovině ledna 2018. Pokud jde o ██████████, v lednu 2018 byl v postavení obhájce ██████████, ██████████ a ██████████. ██████████ byl obhájcem pana ██████████ a paní ██████████.

██████████, tehdy náměstek ředitele KŘP hl.m. Prahy, uvedl, že si již nevybavuje přesně okolnosti, za kterých se dověděl o doručení materiálu z KÚP na OŘP Praha I. Probírali to na ranní poradě a byl ředitelem pověřen, aby zjistil podrobnosti, neboť věc se týkala osob, vyšetřovaných KŘP hl.m. Prahy v jiné trestní kauze. Komunikoval s ██████████ a seznámil se i s obsahem předmětných e-mailů. Asi ještě týž den se obrátil na ██████████, kterého o věci informoval a zprostředkoval kontakt mezi ním a kolegy z OŘP Praha I. Následně si ověřil, že ke kontaktu došlo. Jak dalece spolu komunikovali ohledně zdravotního stavu ██████████, neví, ale určitě tam něco v tomto smyslu padlo, protože ██████████ nemohl provádět úkony tr. řízení s ██████████. právě kvůli jeho psychiatrickému stavu. O dalším šetření měl průběžné informace, v celé věci vystupoval jako zprostředkovatel kontaktu mezi policejními útvary kraje a obvodu, přičemž odpovědnost za zpracování věci mělo OŘP Praha I. Vzpomíná si, že celá věc trvala jen chvíli. Způsob skončení věci již nijak nekontroloval, dověděl se o něm až na podzim 2018.

Pátrací svazek OŘP Praha I, č.j. KRPA-14267/ČJ-2018-001180-2, obsahuje všechna tři e-mailová podání ze dnů 4., 5. a 8. ledna 2018, podepsaná ██████████ a odeslaná formou prostých e-mailů z adresy ██████████ na adresu KÚP. Oznamovatel v nich tvrdí, že byl nejprve „přinucen podepsat stížnost na Policii ČR v kauze Čapí hnízdo“ a poté byl „nelegálně odcizen“ do Krymu (Sevastopol a Jalta), kde jej vzali do psychiatrické léčebny a píchali Flupentixolem. Únosce se jmenuje ██████████ a pracuje pro firmu ██████████. Otec jej využil a pak se ho zbavil. Jeho život je v ohrožení tam na Ukrajině, nyní je v Krivorogu. Nemá sílu ani možnosti ubránit se od svého otce a prosí o pomoc a spravedlnost. O věci ví i reportér Blesku ██████████, s nímž si povídal přes Facebook. Posléze podatel sděluje, že se nachází na Ukrajině u přítelkyně a čekají jej nedobrovolné psychiatrické zákroky, organizované ██████████, ██████████ a jeho otcem (██████████). Kromě elektronické adresy odesílajícího e-mailu obsahují i kontaktní mobilní telefonní číslo a adresu pobytu. Svazek dále obsahuje výpis z IS Telefony, jenž prokazuje, že kontaktní mobilní číslo je registrováno na ██████████ a dále sdělení telefonního operátora z 11.01.2018, že předmětné mobilní číslo je v roamingu na Ukrajině. Šetřením bylo dále zjištěno, že kontaktní mobilní číslo je uživatelsky propojeno s předmětným e-mailem. Dle zprávy analytického oddělení Policie ČR z téhož dne bylo do předmětného e-mailu přistupováno z IP adres na Ukrajině. Z úředního záznamu ze dne 10.01.2018 plyne, že Policie ČR v rámci pátrání bezvýsledně prověřila 3 adresy v Praze a okolí. Ve věci podával vysvětlení ██████████, nar. ██████████, za přítomnosti ██████████. Vyslýchal ██████████. I další úřední záznamy potvrzují výpovědi příslušníků Policie ČR ██████████, ██████████ a ██████████. Zajištěné údaje o telekomunikačním provozu prokazují, že ve dnech 11. až 13. ledna 2018 dochází k telefonické komunikaci mezi příslušníky OŘP Praha I a ██████████, ██████████ a ██████████. Z přípisu KŘP hl.m. Prahy č.j. KRPA-15952-1/ČJ-2018-0000ZT se podává, že předmětné elektronické podání ██████████ bylo na OŘP Praha I od nadřízeného útvaru formálně postoupeno až dne 12.01.2018, tedy již v době, kdy obvodní policejní orgán prováděl ve věci šetření. Nikde v pátracím svazku Policie ČR, vě. elektronické verze, nebyla dohledána fotografie ██████████ a ██████████ z Bratislavy, kterou příslušníci Policie ČR označují za stěžejní důkaz, na základě kterého bylo rozptýleno podezření ze spáchání tr. činu na ██████████ a jejíž obdržení vedlo k faktickému ukončení pátrání. Existenci fotografie neprokázal ani znalecký posudek z oboru kybernetiky, odvětví výpočetní techniky, který vyžádal policejní orgán GIBS za účelem obnovení smazaných souborů ve služebním počítači ██████████.

Ze souvisejícího spisu Policie ČR, OŘP Praha I, č.j. KRPA-428362/TČ-2018-001171, se podává, že záznam o zahájení úkonů tr. řízení ve věci trestných činů podle § 171 odst. 1 tr. zákoníku a § 172 odst. 1 tr. zákoníku vůči poškozenému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byl vydán až dne 13.11.2018.

Po vyhodnocení výše uvedené důkazní situace konstatuje státní zástupce následující. Celou věc provází kroky různých aktérů, které lze označit přinejmenším za velmi nestandardní. Jisté neobvyklosti vykazuje již forma, kterou [REDAKCE] zvolil pro kontakt s orgány činnými v trestním řízení (pomiňme fakt mylného adresování podání, neboť KÚP mezi orgány činné v trestním řízení nepatří; neprávnik tuto skutečnost nemusí vědět). Pokud fakticky sděloval, že byl nelegálně zavlčen na Krym, nyní se nachází v Krivém Rogu na Ukrajině a jeho život je v ohrožení, jeví se jako ne zrovna obvyklé, že coby potenciální oběť trestného činu proti svobodě a/nebo proti životu a zdraví, zavlčená do cizího státu, měl k dispozici připojení k internetu, e-mailovou schránku a dokonce v jednom z e-mailů zasílal kontaktní číslo svého mobilního telefonu (do určité míry proto lze porozumět argumentaci příslušníků Policie ČR, že pojali prvotní podezření z provokace neznámého autora). Ze strany KÚP zůstává nevysvětleno, proč trojici předmětných e-mailů předal k dalšímu šetření Policii ČR až přípisem ze dne 09.01.2018, č.j. KUP-125-9/ČJ-2018-2305KM, doručeným dne následujícího, ač první e-mail obdržel již 04.01.2018 a ve věci zjevně hrozilo akutní nebezpečí z prodlení. Poněkud nejasná zůstává i „druhá cesta“ e-mailů po ose Policejní prezidium – KŘP hl.m. Prahy – OŘP Praha I, přičemž jeden z předmětných e-mailů byl jako kopie zaslán též na adresu epodatelna.policie@pcr.cz, tedy centrální elektronickou podatelnu, uváděnou na webu Policie ČR. Pro šetření aktuální trestní věci ale nejsou tyto okolnosti zásadní, neboť je postaveno na jisto, že policejní orgán OŘP Praha I se věcí zabýval od 10.01.2018.

Policejní orgán vážně pochybil, když věc formálně řešil v režimu pátrání po osobách dle § 68 zákona o Policii ČR (třebaže pobyt osoby byl znám, vč. přesné adresy, uvedené v e-mailu), nikoli standardní cestou podle § 158 odst. 3 tr. řádu, tedy sepsáním záznamu o zahájení úkonů tr. řízení. Informace obsažené v trojici e-mailů [REDAKCE] byly nade vše pochybnost dostatečným podkladem pro zahájení řízení podle trestního řádu pro podezření ze spáchání tr. činů podle § 171 a § 172 tr. zákoníku vůči poškozenému [REDAKCE] (kterýžto závěr byl ostatně potvrzen tím, že policejní orgán v listopadu 2018 konečně úkony zahájil). Nic na tom nemění skutečnost, že policejní orgán již na počátku šetření zjistil, že podatel zřejmě trpí vážnými psychickými problémy (je v péči psychiatra, neschopen úkonů tr. řízení) a jeho tvrzení, obsažená v e-mailech, je proto třeba brát s jistými pochybnostmi. Lze jen stěží vysvětlit, proč policejní orgán, který podnět prokazatelně obdržel nejpozději dne 10.01.2018, nevyužil nejsnazší cestu k verifikaci sdělovaných informací a nezavolał na mobilní číslo oznamovatele [REDAKCE] nebo alespoň neodepsal na e-mailovou zprávu. Nota bene v situaci, kdy z policejních databází zjistil, že uvedené mobilní číslo je lokalizováno na Ukrajině a že odtud byly rovněž odeslány e-maily. To samo o sobě velmi významně snížilo pravděpodobnost, že Policie ČR má co do činění například se smyšlenkami anonymního podatele. Nekonání je v tomto směru jednoznačným pochybením. Nepříjemnou laxností odpovědných příslušníků Policie ČR je rovněž skutečnost, že vůbec nevyslechli novináře deníku Blesk [REDAKCE], na kterého oznamovatel v e-mailu odkázal s tím, že o věci ví více, neboť si s ním psal přes Facebook. Méně závažné a toliko formální pochybení je pak výslech [REDAKCE] v režimu § 158 odst. 6 tr. řádu v situaci, kdy nebyl sepsán záznam podle § 158 odst. 3 tr. řádu. Z aktivních kroků, které [REDAKCE] a [REDAKCE] učinili, je důležitá zejména konzultace s policistou [REDAKCE], kontaktování advokáta [REDAKCE]

██████████ a ██████████, získání údajů o telekomunikačním provozu (e-mail, mobilní číslo). Již v prvotní fázi šetření policisté obdrželi věrohodné informace přinejmenším o tom, že podatel ██████████ je v péči psychiatra, což mu brání účastnit se úkonů trestního řízení ve věci, v níž je v postavení obviněného (od svědků ██████████ a ██████████). Údajný únosce ██████████ jim slíbil přivést ██████████ z ciziny do druhého dne, což však nesplnil, neboť ██████████ se údajně během cesty z Ukrajiny rozhodl vyhledat svou matku v Bratislavě a zůstat u ní. Policisté v rámci pátrání učinili pokus o kontaktování ██████████ přičemž se spokojili s telefonickým hovorem z čísla se slovenskou předvolbou s osobou, která se představila jako matka ██████████. ██████████ sdělila, že syn je v bezpečí u ní a zaslala společnou fotografii. V pátracím svazku, který tvoří součást trestního spisu GIBS, není k dohledání, že by Policie ČR prováděla k osobě ██████████ podrobné šetření. Jako hrubé pochybení Policie ČR se jeví skutečnost, že společná fotografie matky se synem, která je dle mínění odpovědných policistů klíčovým důvodem pro ukončení pátrání, nebyla založena do spisu a údajně neznámým způsobem zmizela ze služební e-mailové schránky ██████████ (který však tvrdí, že ji nesmazal). Existence fotografie je tak aktuálně prokazována toliko tvrzením samotného ██████████ (jenž byl jediným příslušníkem Policie ČR, který ji spatřil), resp. svědectvími dále odvozenými od ██████████ tvrzení, což činí postup policejního orgánu nepřezkoumatelným a zavdává spekulacím. I kdyby byla fotografie ve spise řádně založena, jako chybný postup je třeba hodnotit faktické ukončení prověřování již dne 13.01.2018, bez toho, aby byl přímo kontaktován oznamovatel ██████████ (do dubnového formálního vyřízení věci pak již Policie ČR žádné úkony nečinila). Samotná fotografie měla pouze omezenou vypovídací hodnotu směrem k potvrzení či vyvrácení oznamovaných trestných činů. Nepřílehavá je argumentace ██████████, že jedinou alternativou zvoleného postupu bylo vyžádání právní pomoci na Slovensku (tedy postup v rámci mezinárodní justiční spolupráce). Existují i méně formální a flexibilnější cesty mezinárodní spolupráce po policejní linii (Interpol Bratislava, styčný důstojník Policie ČR tamtéž), v jejichž rámci by jistě nebyl problém prostřednictvím dožádaných příslušníků Policie SR obratem vyhledat a ztotožnit ██████████ a jejího syna v Bratislavě. Jako ne zcela vhodné, ale ještě akceptovatelné hodnotí státní zástupce kontaktování advokáta ██████████, který byl v danou dobu obhájcem ██████████. v jiné trestní věci, a bylo proto možno očekávat, že má o své klientovi detailní informace a je s ním v kontaktu. ██████████ pak zprostředkoval kontakt na ██████████ i ██████████. Tento krok je sporný především proto, že tentýž advokát hájil rovněž ██████████ tedy osobu, kterou oznamovatel označil za jednoho z podezřelých. V této situaci evidentního konfliktu zájmů pak nebylo možno posoudit, v čí prospěch bude ██████████ v aktuální věci vypovídat. Ve věci se nepodařilo jednoznačně prokázat, že by příslušníci Policie ČR ukázali obsah e-mailů podezřelým ██████████, ██████████ nebo jejich právním zástupcům.

Sekundárně důležitá pro posouzení jednání příslušníků Policie ČR jsou pak zjištění týkající se dané věci, učiněná po datu jejího založení *ad acta* v dubnu 2018 (např. televizní reportáž Seznam Zprávy z podzimu loňského roku nebo výsledky tr. řízení vedeného Obvodním ředitelstvím policie Praha I pod č.j. KRPA-428362/TČ-2018). Tyto skutečnosti logicky v době prošetřování e-mailů na počátku roku 2018 nemohla Policie ČR nijak předpokládat a zohledňovat. Z hlediska závažnosti pochybení policejního orgánu je však třeba příznivě zohlednit neexistenci prokazatelného následku, tedy toho, do jaké míry odpovědní policisté svým postupem zmařili splnění důležitého úkolu či způsobili závažnou újmu ██████████. Zdejšímu státnímu zástupci je známo, že trestní řízení, vedené OŘP Praha I ve věci poškozeného ██████████ je aktuálně ve fázi neskončeného prověřování, přičemž dosud nebyla vyhotovena ani právní pomoc ze Švýcarska, odeslaná Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 1 tamnímu justičnímu orgánu již před několika měsíci. Za dané

situace důkazní nouze proto nelze vůbec postavit na jisto, zda byl vůči [REDACTED] spáchán nějaký trestný čin, ani o tom učinit předběžný závěr.

Státní zástupce uzavírá, že v prověřovaném skutku vystupují aktivně především [REDACTED] (zpracovatel věci) a [REDACTED] (vedoucí oddělení, který [REDACTED] přímo úkoloval), zatímco [REDACTED] byl při policejním šetření fakticky „obcházen“ a jeho deliktní odpovědnost dovodit nelze. Prověřování vedené GIBS bylo komplexní a podle názoru státního zástupce vyvrátilo podezření, že by se kdokoli z příslušníků Policie ČR v předmětné věci dopustil trestného činu, přičemž v úvahu připadaly skutkové podstaty podle § 330 a § 329 tr. zákoníku. Důvodem je především méně závažný charakter pochybení (viz výše), přičemž je patrné, že policejní orgán jistou aktivitu k objasnění prvotního podání vyvinul a jeho kroky byly částečně správné a obhajitelné. Důležitá je i absence prokazatelného následku. Výše popsáním postupem však příslušníci Policie ČR [REDACTED] a [REDACTED] mohli porušit své služební povinnosti podle § 10 odst. 1 zákona o Policii ČR, § 45 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46 odst. 1 služebního zákona, jakož i příslušných interních aktů řízení Policie ČR, a tím se dopustit kázeňského přestupku podle naposledy zmíněného zákona. K jeho projednání je příslušná Policie ČR. K tomu se dodává, že odpovědnost za kázeňský přestupek dle názoru státního zástupce dosud nebyla promlčena, neboť prověřované jednání skončilo až administrativním založením věci v dubnu 2018 (§ 186 odst. 10 služebního zákona).

(otisk úředního razítka)
JUDr. Ondřej Šťastný, v.r.
státní zástupce

Za správnost: Šnajdr L.